

Портретна вечер на Цонка Сивкова – писателка, поетеса, краеведка

Г-жа Магдалена Върбанова откри и води тържествената вечер за представяне творчеството на г-жа Цонка Сивкова. Фото: Маруся КОСТОВА

На 22 ноември 2019 г. в библиотечната зала на читалище „Пансий Хилендарски 1870“ Балчик бе организирана вечер на писателката Цонка Сивкова. Присъстваха членове на Литературния клуб „Йордан Кръчмаров“, роднини, граждани – почитатели на литературното ѝ творчество. Литературната среща бе открита и ръководена от библиотекарката Магдалена Върбанова, която представи Цонка Сивкова с топли слова и даде думата на Николай Мирчев, ръководител на Литературния клуб в града. Приветственото му и аналитично слово бе прочетено от детската учителка Д.Райкова. В текста на словото бе подчертан талантът на авторката, която в своите произведения дава израз на възхищението си от хубостта на град Балчик, в който живее, работи и много обича. В действителност пи-

сателската дейност на Цонка Сивкова започва със създаването на биографичната книга „С песен в сърцето“ за голямата добруджанска народна певица Ева Георгиева, с която я свързва дългогодишно приятелство. Следват издания с поетични творби, посветени на обичайния град, на близките, на семейството. Стихове, израз на отношението към при-

родната красота, на особен поглед към нея, на предани чувства към града – така се появява стихосбирката с поетично заглавие „С дъх на море“. С голямо старание и труд Цонка Сивкова се втурва в огромната краеведска дейност – да издири и представи на читателите биографични и исторически произведения за своя род: „Сивковият род от

Котел“, „Рекага на живота. Кръстевият род“. През 2015 г. излиза и „Кметовете и управлението на Балчик в периода 1878 – 2015 г.“. Междувременно авторката продължава да твори стихове, разкази, участва в конкурси, в които е отличена. Вечерта продължи с четене на откъси от книгите ѝ, при което много активно участва и дъщеря ѝ Евдокия Вели-

кова, а особено емоционална бе атмосферата с внучката ѝ Цвета и правнучката Доротея. Рецитации на популярните стихове на поетесата и откъси от нейни разкази с видимо удоволствие направиха

ци и прегледи. Празничното настроение бе подсилено от музикалните изпълнения на състава за популярни песни, с ръководител Георги Събев и солистки В.Близнакова и В.Димитрова.

нови книги, които Цонка Сивкова да напише. С чаша шампанско беседванията станаха още по-задушвени. Казват, че изкуството магически преобразява всичко; красивото прави по-красиво, а гроз-

Читалищната библиотека отдавна не е била толкова препълнена с почитатели на литературното изкуство и краеведството. Фото: Маруся КОСТОВА

много от присъстващите: Албена Войчева, Росица Димитрова, Тодорка Харизанова,

Последва прожектирането на филм, в който роднини и близки от Румъния, с много обич,

ното дарява с красота; че поезията е рожба на оная властна сила, скрита в вътрешна-

Съставът за популярни песни към НЧ „Пансий Хилендарски 1870“ Балчик изпя три песни под ръководството на г-н Георги Събев.

Мария Горчева, Пенка Димитрова. Рецитирани бяха и стихове, по които са създадени песни с музика от габровската композиторка Карапенева. Много харесвани, те се изпълняват от певческата група при Клуба на хората с увреждания на празни-

споделяха спомени, разказваха мили случки с нескрито възхищение. Атмосферата на тази портретна вечер се оживи от свободни разговори с писателката, с автографи, цветя, много поздравления и пожелания за нови творчески успехи, за

та природа на човека. Твърди се, че извор на творческата дейност са откровенията на човека. И без съмнение, да отдадеш, да оставиш неща, което да възлунва хората и да обогатява ежедневието им – не може да не е богатство. **Мария АНДРЕЕВА**

Сем.Марийка и Христо Гаврилови от с.Дропла бяха специални гости на тържеството като роднини. Г-н Хр.Гаврилов е носител на званието „Общественик на 2018 г.“ и автор на книга за преселването на северодобруджанци от с.Фрикацей. Фото: Маруся КОСТОВА

С песен в сърцето /2005 г./

Благодаря на Бога, че в Добруджа имаше една чешма, която през пролетта на 1964 година с водите си ни среща с голямата народна певица Ева Георгиева, запозна ни и преплете съдбите ни в едно. В тази книга разказвам за нашето 40 годишно приятелство. С жената, която ме научи да бъда силна и да обичам красивото. Горда, недостижима и достойна бл-

гарка. Беше стройна русокоса млада жена с горда царствена осанка на лъвица. Поздравихме се. Усмихна се и синчеца затрептя в очите и майка ми държеже моето бебе в ръцете „Много млада майка“ – каза Ева и заговорихме за бебето. Постоя няколко дни при родителите си с които бяхме съседни, разхождахме се из черешовата градина на ДЗС Рогозина. Миреше на прясно окосена трева. Преминяхме през старницата на нивата и стигнахме до бустана. Смеехме се и държахме в ръце счупената диня така започна нашето приятелство... През 1945 година, водена от лудия порив на неизвестността, предизвикателствата на живота и любовта, Ева поема по дългият път към столицата. В София Ева Георгиева завършва музикално училище. И започва работа в Българското национално радио. Омъжва се за ражда и отглежда двама сина. През 1952 година тя е

една от основателките и солистка на хора на българското национално радио, по късно преименуван в „Мистерия на българските гласове“. Заедно със съпругът си Тодор Георгиев са сред основателите на Българска национална телевизия. Ева създава световно известното трио „Българка“, което в продължение на 40 години отглежда като своя трета рожба. Индивидуално или в състава на триото обикаля света, за да представя хубавата българска народна песен и България. Когато се срещаме дните с Ева бяха празник за мен, жадно я слушах а, тя говореше много красиво и увлекателно пренасяше ме в нейния свят, осъдвахме, времето не усетно минаваше, разказваше ми за местата където е била, носеше ми от всякъде рекламни материали, всичко свързано с тях от целият свят, а как света ги опозна случайно:

На фолклорен фестивал Бургас, продуцента Джо Бойд, харесва трио Българка, Ева Георгиева, Янка Рупкина и Стоянка Бонева. От трите гласа бликат бистър пълноводен извор. Като продуцент той им организира всички концерти по света в продължение на 5 години от 1987 година. Джо Бойд в приятелски разговор по телефона кани Джорд Харисан, който е в Калифорния на концерт, да види на живо нещо великолепно, нечувано до сега. Харисан прелита над океана и вечерта е в Лондон „Роял Фестивал“ с магическите си гласове българските покоряват иначе студената английска публика. Цялата зала ги аплодира на крака, цял час не могат да се разделят. Капнали от умора се прибират в гримьорната, вратата се отваря, пред тях е легендарният китарист от „Бийтълс“ Джорж Харисан. Омагосан е от космическите им гласове. Не разбира само как три гърла, могат да изпят

песен като цял хор, музиката им звучала като орган. Разказваше ми и за рок легендата Кейт Буш, когато чула записите на трио Българка направени от Джо Бойд, силно се впечатлила. Взела първият самолет от Цюрих и пристигнала в България, след като чува на живо божествените им гласове решава категорично че ще работят заедно, няколко дни след това заминава с триото за Лондон, записват първата си съвместна продукция в чувствения свят. „Денонощно бяна в звукозаписното студио, скапвахме се от умора, почти не спяхме, но се получи“ – ми разказваше Ева. Сътвореното от божествения глас на Ева. Светлините угасват, песента се носи тихо в нощта, тогава хиляди разноцветни светулки затреперват несравнимо красиво. Ева пътува само с „Бойнг“ по света. От там вижда че земята под нея е една и съща, границите между държавите съвсем

мания, Холандия, Норвегия, Финландия. През месец юли 1990 1991 година продължава да обикаля света – месец юни 1991 г. Великобритания вестник „Гардиан“, музика, която прониква в дълбините на тъгата и се издига до висините на екстаза. След Швейцария юли 1991 година трио Българка е на фестивал в Япония, на концерт пред 100 хилядна публика всеки зрители получава малко фенерче, българската музика залива стадиона с весели ритми и виртуозното изпълнение на големите ни музиканти. Но магията става когато „Мари Тодоро докосва 100 хиляди сърца с топлина от божествения глас на Ева. Светлините угасват, песента се носи тихо в нощта, тогава хиляди разноцветни светулки затреперват несравнимо красиво. Ева пътува само с „Бойнг“ по света. От там вижда че земята под нея е една и съща, границите между държавите съвсем

не личат. А, хората при които слиза от небето, имат добрата идея да чуят българската народна песен. В Америка я разкъсва злото усещане към някои забогателни българци, които с пари не можаха да си купят нито спомени от детството, нито националност. Австралийските градове Сидней и Мелбърн, пък обрчаха представите и за нашите сънародници по света. Стори и се, че българите тук милеят много за родната песен. Вдигнали на ръце и трите певици сред огромни букети свежи градений. В продължение на 57 години Ева Георгиева е неизменно на сцената. С топлия си кадифен глас докосва сърцата на хората. През пролетта на 2004 година тя си отиде. Остави след себе си музика, светлина и обич. Може би там в отвъдното Ева пее в небесния хор на ангелите.